

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/122/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915010669
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6915010669.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica na neverejnom zasadnutí konanom v zmysle § 326 ods. 1 písm. b) Tr. por. dňa 22. novembra 2016, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Petra Chovanka a JUDr. Juraja Babjaka, o odvolaní obžalovaného S.. S. J. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/187/2015 zo dňa 10.08.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/187/2015 zo dňa 10.08.2016 a vec sa vracia okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný S.. S. J. uznaný vinným z prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s použitím ustanovenia § 138 písm. a) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 07.04.2015 v čase asi okolo 05.00 h viedol osobné motorové vozidlo značky Ford Focus, evidenčné číslo Q. XXX Z., po štátnej ceste I/50 Košická cesta v uzavretej obci Rimavská Sobota v smere od obce Lučenec na obec Košice rýchlosťou vyššou ako bola povolená v intervale od 70,57 km/h do 77,08 km/h, kde na rovnom úseku suchej zjazdnej vozovky za zníženej viditeľnosti neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, nesledoval situáciu v cestnej premávke, zvolil nesprávnu techniku jazdy, začal vykonávať vyhýbací manéver doľava s úmyslom obísť chodca bežiaceho z jeho strany sprava doľava cez priechod pre chodcov, ktorý bol riadne vyznačený vodorovnou dopravnou značkou „V6a“ a dopravnou značkou „IP6“, došlo k zrážke s chodcom v protismernom jazdnom pruhu na priechode pre chodcov rýchlosťou v intervale od 68,85 km/h do 75,91 km/h, pričom chodec J. Y. utrpel zranenia, ktorým následne po prevoze do nemocnice v Rimavskej Sobote podľahol dňa 07.04.2015, čím porušil ustanovenie § 4 ods. 1 písm. c), f), § 16 ods. 1, 4 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Bol za to odsúdený podľa § 149 ods. 2, § 36 písm. j), § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 2 roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a), § 50 ods. 1 Tr. zák. bol obžalovanému výkon trestu podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 3 roky.

Podľa § 61 ods. 1, 2 s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 30 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obžalovaný zaviazaný k povinnosti nahradiť poškodenej V. Y. škodu vo výške 754,90 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom odvolaní uviedol, že podľa jeho názoru súd nevykonal dostatočné dokazovanie a nezistil skutkový stav bez dôvodných pochybností. Znalec sa nedostatočne vysporiadal s otázkou presunu častíc úlomkov z vozidla, ktoré sa mohli presunúť v dôsledku vetra a premávajúcich vozidiel. Podľa jeho

názoru došlo k presunu úlomkov smerom k prechodu. Všimol si presun častíc, ktoré boli odlomené z jeho vozidla po príchode zdravotníkov. V tomto smere poukázal aj na sklon vozovky, čo malo vplyv na určenie miesta zrážky. Na mieste zrážky sa vykonala previerka výpovede, kde znalec konštatoval, že on ako vodič, premával rýchlosťou pred dopravnou nehodou okolo 54,8 km/h. Znalec vypočítal aj vyhýbací manéver v rýchlosti 54 km/h, keďže poškodený bežal. Na tieto údaje má podľa odvolateľa veľký vplyv premiestnenie úlomkov, z polohy ktorých znalec vychádzal. Odvolateľ má za to, že jazdil rýchlosťou pod 50 km/h.

Nestotožňuje sa tiež so záverom, že nesprávne reagoval na vzniknutú dopravnú situáciu. V mieste dopravnej nehody nebolo žiadne osvetlenie a poškodený bol oblečený v čiernom bez akýchkoľvek reflexných prvkov. Podľa odvolateľa sa poškodený objavil, keď s vozidlom opúšťal prechod pre chodcov a navyše bežal. Bežiaci poškodený v rýchlom behu vošiel do jeho jazdnej dráhy úplne nečakane. Súd sa nezaoberal na hlavnom pojednávaní aj porušením povinnosti zo strany poškodeného, ktorému cestné pravidlá ukladajú povinnosť pred vstupom na vozovku sa presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva. Navyše chodec za zníženej viditeľnosti má byť vybavený aj reflexnými prvkami. Poškodený mu nepredvídane doslova vletel pod jeho auto bez možnosti, aby on ako vodič mohol reagovať. Nesúhlasí preto so záverom znalca, že volil zlú techniku jazdy uhýbacím manévrom. Po previerke výpovede na mieste samom znalec korigoval závery, keď uvádzal, že rýchlosť vozidla, ktoré riadil, bol v intervale 51,42 km/h až 56,7 km/h, čo je v priemere 54 km/h. Aj znalec uvádzal, že reagoval 1,2 sekundy po náraze brzdením, podľa neho začal reagovať hneď, ako to bolo možné. Uvádza ďalej, že nehoda zanechala i na ňom zdravotné i profesionálne následky. Nehoda ho veľmi mrzí, ale odmieta niesť za ňu zodpovednosť. V celej veci sú značné skutkové i právne pochybnosti. Poukazuje na rozdiely v skutku, ktorý je uvedený v obžalobe a ktorý pojal do rozsudku aj okresný súd do výrokov a na doplnok znaleckého posudku. Nebolo dokázané, že by sa riadne nevenoval riadeniu motorového vozidla a že by porušil pravidlá správania sa na ceste. Navrhol, aby bol spod obžaloby oslobodený alebo alternatívne po zrušení rozsudku, aby vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie možno považovať za dôvodné.

Odvolací súd poukazuje na to, že vo výroku napadnutého rozsudku je uvedené, že obžalovaný pred dopravnou nehodou v obci premával rýchlosťou v rozsahu 70,5 km/h až 77 km/h, teda rýchlosťou, ktorá výraznejšie presahovala hranice povolenej rýchlosti. Vo výroku je uvedené, že obžalovaný neprispôbil rýchlosť vozidla svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla, stavu a povahe vozovky, dopravnej situácii a iným okolnostiam a zvolil nesprávnu techniku jazdy, a to vyhýbací manéver doľava v snahe obísť po prechode pre chodcov bežiacieho chodca. Chodec kráčal sprava doľava v smere jazdy vozidla obžalovaného. Následne došlo k nárazu a závažným zraneniam poškodeného, ktorý im napokon podľahol. Takýto spôsob jazdy zdôvodňoval súd aj pri právnej kvalifikácii, najmä čo sa týka porušenia dôležitej povinnosti, teda rýchlosti jazdy v rozpore so zákonom o premávke na ceste.

Na str. 4 napadnutého rozsudku sa však súd odvoláva na znalecký posudok resp. jeho doplnok s tým, že obžalovaný jazdil pred nehodou rýchlosťou 54,8 km/h a chodec bežal rýchlosťou 10,35 km/h. Čiže rozdielny je výrok rozsudku, čo sa týka rýchlosti auta riadeným obžalovaným, ustálenie rýchlosti znalcom a potom opätovná právna kvalifikácia, kde súd už uvádza rýchlosť v intervale 70,57 km/h až 77,8 km/h. Tieto skutočnosti robia rozsudok neprehľadným a nepreskúmateľným s dosahom na právnu kvalifikáciu z hľadiska prekročenia rýchlosti ako porušenia dôležitej povinnosti.

Pri ustálení rýchlosti okolo 54 km/h by zrejme nešlo o porušenie dôležitej povinnosti v dôsledku neprimeraného prekročenia povolenej rýchlosti.

Aj krajský súd poukazuje na ustanovenie § 53 ods. 2 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, kde je zakázané vstupovať chodcovi na vozovku, a to ani pri použití prechodu pre chodcov, ak vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúcich vozidiel nemôže cez vozovku bezpečne prejsť. Podľa znalca mohol poškodený vstupovať na vozovku, keď bolo vozidlo od neho vzdialené len 40 m, navyše poškodený bežal. Vodič je pritom povinný v zmysle § 4 ods. 1 spomínaného zákona o cestnej premávke dať prednosť chodcovi, ktorý vstúpil na vozovku a prechádza cez prechod pre chodcov, pritom ho nesmie ohroziť. Čiže zákon chráni chodca, ktorý už vstúpil na vozovku. Obžalovaný uvádza, že poškodený nevstúpil, ale vbehol na vozovku a nestačil reagovať. Bol oblečený v tmavom oblečení a podľa zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody bola noc a miesto nebolo osvetlené.

Znalec z oblasti dopravy korigoval svoj znalecký posudok, hoci od počiatku bolo zrejmé, že poškodený bežal cez prechod. Bude potrebné, aby obhajoba obžalovaného, že poškodený mu vbehol na prechod a on nemohol reagovať, bola náležite preverená, a to i posudkom znaleckého ústavu. Znalecký ústav sa môže vyjadriť aj k namietanému posunu úlomkov, čo mohlo mať vplyv na určenie rýchlosti. Súd po obdržaní znaleckého posudku ústavu bude musieť zhrnúť všetky dôkazy a logicky vyhodnotiť a vysvetliť prečo a na základe ktorých dôkazov dospel k skutkovým a právnym záverom.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.